

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА
MARIS STELA

chitanka.info

Небесният глобус завъртя първата си четвърт,
звездите, изгрели на хоризонта, стигнаха зенит.
Пред мен се дигат криловидните мъглявини на
Ориона,
а над главата ми трепти Северната корона...

Дивна нощ на първи септември, съчетала
във светлината си седефенобяла
негата на отминаващото лято
с тръпката на идещата есен,
и тази гледка, вечно съща и позната,
превърнала на свят безкраен, неизвестен...

Нощ на треска, безсъние и безконечна мисъл,
която лети в пътищата с незнайните странници,
изравнява всички брегове и граници
и униса

в съзерцание,
в екзалтации,
в странни порицания...

Аз не знам в тази нощ къде е хвърлил котва той
и дали във висините, сред атмосферата, трещеца
от електрически змии, стрели и радиовълни,
нашите две мисли, литнали, някъде се срещат.

Аз не знам над какви бездни неговият взор витае,
към коя страна клони магнита устремът му таен:
Може би на своя мост изправен бди като изваян
и ням се взира в заплашителния бунт на тъмните
води,
които искат да погълнат земя, небе, звезди
и смелия мореплавател...

Може би сега седи самъчик в своята каюта
над дългото писмо за мен, склонил глава,
и в мерното полюшване, команди, тракане, нечуто
ми шепне най-възторжените, най-нежните слова,
зове ме свой живот и сън,
пътеводителка звезда!...

А може би
на някой бряг, в далечен край, незнаен град,
сред винени пари, глъч и дим, и счупени стакани,
сред луди викове и песни, и охрипнали закани
в някой непознат бордей, пирува до забрава
и не усеща часовете как идат и отминават...
И погледът му, жарко пламнал в мимолетна
съблазън,
е хищен клюн завпил в цъфналата като прясна рана
изкусителна уста на някоя мургава Зенана...

Не, не — махнете се от мене,
пиявици-съмнения,
кръвта ми топла и запяла
като порой на пролет,
не е за вашите смукала.

И ето:
завърта се екранът на небето.
Златисторозовият веев на утринта отвява
звездите като ситен прах
зад сребърния праг на хоризонта,
дето

една остава само тя,
най-светлата, света
— на моряците звездата.

О, върни го вярно в залива безмълвен,
след бури и след мълнии —

безпределната ми преданост да го прегърне!...

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.